

К 796/799/С 85

120000867827

ЪДЕЙСТВИЕ НА ОТБРАНАТА – РУСЕ

ЗЦОВ ОБЩИНСКИ СТРЕЛКОВИ КЛУБ

«НИКОЛА ПОПОВ»

к 546.4

Р У С Е

1989 зог.

ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА СЪДЕЙСТВИЕ НА ОТБРАНАТА - РУСЕ

ОБРАЗЦОВ ОБЩИНСКИ СТРЕЛКОВИ КЛУБ

"НИКОЛА ПОПОВ"

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000867827

РУСЕ, 1989 ГОДИНА

446 962

През ноември 1988 година на Общинския стрелкови клуб "Никола Попов" в Русе бе присъдено званието "Образцов" за постигнати високи успехи в социалистическото съревнование между стрелковите клубове в страната. Така русенският клуб стана третият образцов клуб в България след клубовете в Стара Загора и Толбухин.

ЮБИЛЕЙНИ ПРИСТРАСТИЯ

- ЕСЕ -

Понякога те следят прелитащите гари с уморени очи, завръщайки се с поредния влак от поредното състезание, където за кой ли път е трябвало да доказват класата на русенската школа по спортна стрелба и летен отбранителен многобой. Да продължават млъчаливия двубой със себе си в битката с противника, с хладното оръжие и безпристрастните мишени. Да коват характери, качества, възпелтявани за 40 години поколение след поколение спортни стрелци в немалко изпитания...

Навярно много от всичките тези обикновени и необикновени момчета и момичета, наследили точния прицел и шампионското самочувствие на ветераните на стрелковия спорт с русенска марка, тайно мечтаят за звездните си мигове, мисълта за които ги изправят отново и отново лице в лице с предизвикателствата на тази военноприложна дисциплина, обрекла дните им на неспокойствие, докато Общинският стрелков клуб "Никола Попов" съществува.

Този клуб, наричан неведнъж по първенства и турнири "квачница за шампиони". Този клуб, който заедно със своите състезатели, активисти и привърженици вече четири десетилетия пише летописа на русенската спортна стрелкова слава...

Много често не успехите, а себедоказването е най-силната им утеха. Да, всеки има своя Еверест. И както историята на клуба, така и изкачването продължава. А амбицията е единствената кислородна бутилка по пътя им към върха, до който тези момчета и момичета с маршалски жезъл в раницата вярват, че ще стигнат. Някой ден. Може би още утре. И това вече не е утеха...

Ч Е Т И Р И Д Е С Е Т К Р А Ч К И

К Ъ М В Ъ Р Х А

1949 година. Година, в която русенският клуб по спортна стрелба материално не съществува. Но това е само външният белег. Много по-важно е друго - че още през тази първа година на своето съществуване той е създаден в сърцата на стотици почитатели на стрелковия спорт, че неговите активисти и инструктори вече действуват за утвърждаване на русенската марка и в тази военноприложна дисциплина. Бързо постигане на съчетание между масовост и високо спортно майсторство - това е целта, която си поставят русенци. Дали ентусиазмът не взема връх над реалната преценка на възможностите? Съвсем не! Защото въпреки липсата на свое стрелбище, на своя клубна база, още през следващата, 1950 година, първата републиканска титла с русенски адрес вече е факт. Стартът на републиканските шампионати донася в дунавския град най-вярното доказателство, че усилията са впрегнати в градивно начинание - русенският стрелец Илия Джамбазов се завръща със златен медал от стрелбата с бойна пушка.

1951 година. Две години делят клуба от неговото основаване, но този къс период е така плодотворен, че и най-големите скептици вече са признали неговото реално съществуване. Защото в общите състезания на ДОСО по спортна стрелба представителната команда на Русенски окръг убедително изпреварва всичките си съперници в отборното класиране, а в републиканското първенство Илия Джамбазов отново е с най-вярна мушка, която му донася първото място в състезанията с бойна пушка и сребърно отличие в стрелбата с малокалибрено оръжие.

Следващите гидини отприщват съзидателната енергия на дейатели и активисти за възхода на любимия спорт в Русе и Русенския край. Израстват и се утвърждават като добри стрелци редица русенци: Георги Димитров, Симеон Христов, д-р Иван Петров, д-р Тодор Попов, д-р Мария Пенчева, Андрей Цветков, Параскева Алексиева и много други, които достойно представят клуба в първенствата на страната, както и в турнирите, организирани от ДОСО, физкултурните дружества и профсъюзите. Все още примитивната материална база не може да бъде пречка за техния стремеж към високо спортно майсторство, не може да угаси голямата им любов към спортната стрелба. На тях, на пионерите в стрелковия спорт в Русе, дължим и днес несекващия приток на млади попълнения в редиците на Общинския стрелкови клуб "Никола Попов".

+ Ф О Т О Ф А К Т

Първото собствено стрелбище на клуба, съградено с доброволния труд на неговите членове.

Идва 1955 година. На 2 март четиридесет и трима от най-запалените в стрелковия спорт поставят началото на Окръжния стрелкови клуб на ДОСО. Този клуб, от който ще получават знания и навици по стрелкова подготовка по над 300 младежи и девойки във всяка една от следващите двадесетина години, е жизнено важен за русенските стрелци. Въпреки че има само трима щатни работници, русенският клуб вече притежава свой дом, в който начинаещите, а и по-напредналите в стрелковата подготовка, разполагат с добри условия за овладяване на спортното майсторство. Естествено изборът за пръв началник на клуба пада върху най-достойния - изтъкнатия русенски стрелец Илия Джамбазов. В своята дейност тримата щатни работници са подкрепени активно от клубния съвет, начело на който застава подп. Пъшо Нейков. За големия интерес към стрелковия спорт и широката обществена помощ, която получава той, свидетелствува и съставът на клубния съвет: Симеон Христов, Васил Карабелов, Юлиан Марков,

=====

+ Нашите спонсори

ЗАВОД "АРДА"

Продукцията на завода има постоянна клиентела не само у нас, а и в цяла Европа благодарение на бутиковите облекла, които изработва в съдружие с водещи фирми като "Трумф" и "Квеле"/ФРГ/. Заводът е специализиран в изработването на блузи, поли, рокли и комплекти от вълнени, памучни, копринени и други тъкани. Всяка година колекцията на "Арда" се обновява, но високото качество, модната линия, функционалността и практичността на дрехите с марката на "Арда" остават неизменно в изгода на клиента.

=====

Параскева Алексиева, д-р Иван Петров, д-р Тодор Попов, Веска Орлоева и Димитър Ангелов. Централният комитет на ДОСО доставя необходимото оръжие, боеприпаси, наблюдателни уреди, учебни помагала и други материали. А първото помещение на клуба е по ул. "Д. Благоев", където по-късно се настанява градското Ж п бюро.

По това време клубът още не разполага със собствено стрелбище и на тренировките си извън града състезателите тръгват екипирани като туристи - натоварени с пушки, постелки, наблюдателни тръби, щитове за мишените и т.н. През следващата година идва краят на тези екскурзии - русенските стрелци получават едно помещение в първата Ж п гара на града.

+ Ф _ О _ Т _ О _ Ф _ А _ К _ Т

На състезанията в Шумен през 1956 г. русенският отбор е олицетворение на широкия интерес към стрелковия спорт в нашия град - в него има и ученици, и работници, и служачи.

С доброволен труд и много старание те го превръщат в удобно стрелбище с 8 закрити и 6 открити коридора. Създадената от самите тях материална база позволява бързо да се издигне стрелковото майсторство на членовете на клуба. Наред с имената на опитните майстори на стрелбата: Илия Джамбазов, Георги Димитров, Симеон Христов, Параскева Алексиева стават известни и Теофил Теофилов, Цветан Фърчилков, Здравка Митева, д-р Емил Митев и още много други, които година след година отстояват авторитета на родния клуб. Учейки се от техния опит, в Окръжния клуб израстват редица нови и млади стрелци: Пенка Басова, Мариета Касабова, Фридрих Шауфлер, Петър Тагаров...

Естествено е този период да даде богата жътва от спортни успехи. 1957 година - Цветан Фърчилков е републикански

=====

+ Нашите спонсори

СО "ВАКУУМНИ ТЕХНОЛОГИИ"

Това стопанско обединение извършва пълен цикъл от дейности - от проучвателна и научна до търговска - свързани с развитието и масовото прилагане на вакуумните технологии, вакуумната техника и вакуумните технологични системи. Широката номенклатура от принципно нови технологии, които предлага обединението на своите партньори, е надеждно оръжие в борбата с дефицита на материали, както и сигурен резерв за намаляване вноса и производството на нови, непознати засега видове промишлени изделия. Важно предимство на предлаганите от СО "Вакуумни технологии" научни разработки е и възможността рязко да се увеличи производството на стоки чрез тяхното внедряване

=====

шампион, а мъжкият отбор на клуба - втори в страната. 1958 година - женският отбор в състав: Пенка Басова, Здравка Митева, Мариета Касабова, Мария Николаева и Галя Цонева постига републикански рекорд. 1959 година - нов републикански рекорд на русенските жени.

Следващите няколко години са първата сериозна криза в живота на клуба. Той остава само с един щатен работник, лишават го и от стрелбището му /през 1961 година му е предадено в незавършен вид стрелбище в района на хижа Приста/. Трудно вървят клубните работи в този уж кратък, а така дълъг период. За четири години се сменят петима началници на клуба, мнозина от старите, опитни състезатели се оттеглят от активна дейност, чувствително се снижава равнището на спортно-техническите резултати. Така от челните места русенският клуб остава между последните в страната.

+ Ф О Т О Ф А К Т

Все повече младежи и девойки привлича стрелковият спорт през 60-те години, когато русенският клуб заема водещи позиции в страната.

Окръжният комитет на ДОСО взима мерки да се подобри дейността на стрелковия клуб. Назначава се нов треньор, в учебния салон се устройва маломерно стрелбище, подобряват се битовите условия. Тези грижи веднага дават своето отражение. Стотици пионери, младежи и девойки отново прекращават прага на клуба. Измежду тях израстват като даровити стрелци Милка Райкова, Корнелия Михайлова, Петър Илиев, Щерю Щерев, Рашко Рашков и много други, които възвръщат старата слава на Русе като водещ център в спортната стрелба.

1966 година - представителният отбор на клуба спечелва купата на ЦК на ДОСО в стрелбата с пистолет. Първи в този шампионат е дългогодишният русенски състезател Петър Илиев. 1967 година - в стрелбата с малокалибрена пушка девическият състав е първи на зоновото първенство в Шумен, като в индивидуалното класиране русенските момичета окупират върха. Техният успех дублира и русенският отбор на въздушна пушка,

=====

+ Нашите спонсори

ЕП "МЕЖДУНАРОДЕН АВТОМОБИЛЕН ТРАНСПОРТ"

Предприятието е водещо звено на българския международен автомобилен транспорт. Товарни автомобили с русенска регистрация могат да се видят както в Близкия Изток, така и в Далечния Север. И това не е случайно - русенското предприятие си е извоювало авторитета на надежден партньор на търговските фирми, който доставя стоките строго по тяхното предназначение с гаранция за договорените срокове. Постоянното обновяване на автомобилния парк и висококачествената поддръжка на техниката в модерния собствен сервиз осигуряват високата ефективност на автомобилния транспорт.

=====

като в тази дисциплина М. Желязкова също е първа. Младежите печелят първото място в стрелбата с пистолет.

Преминаването на ОСК в системата на Консомола от 1 април 1968 година широко отваря вратите към овладяването на стрелковата подготовка и за пионери. Започват да се изявяват редица млади надежди. Списъкът на изтъкнатите русенски стрелци бързо набъбва - в него влизат имената на Гинка Цанкова, Недка Тодорова, Галя Борисова, Владимир Кръстев, Христо Борисов, Иван Тодоров, Цанко Максимов, Валентин Марков и много други. Особено успешна е 1968 година за русенци. Девойките младша възраст завоюват републиканската титла с нов рекорд, М. Желязкова и Р. Шеева се окичват със златни медали, а в комплексното класиране клубът заема трето място в стрелбата.

+ Ф _ О _ Т _ О _ О _ А _ К _ Т

Днес младите стрелци получават в клуба компетентно тренингово ръководство и имат всички условия за бърз напредък.

И през следващите години продължава устремът към върха. Заслужава да се отбележи успехът на русенският отбор във военноприложната щафета на републиканския шампионат 1971 г., когато Петър Трифонов, Огнян Богданов и Велико Кожухаров се класират първи с нов републикански рекорд, завоювайки три златни медала. С чувство на законна гордост на тържествено-то събрание, с което клубът отбелязва своя четвърт вековен юбилей се сочи, че в него са преминали стрелкова школа близо 8000 младежи и девойки, подготвени са над 200 стрелци първи разряд, близо 650 съдии, повече от 500 тренъори и над 1200 обществени инструктори по стрелкова подготовка.

Продължават години, в които устремът към върха временно бива спиран от трудности. Редуват се периоди на подем и спадове, но въпреки всичко движението продължава - напред и нагоре. Особено през периода 1976-1981 година, когато на "кормилото" на клуба застава амбициозният Марин Манолов, тогава директор на Комбината за тежко машиностроене в Русе.

=====

+ Нашите спонсори

СП "БЛАГОУСТРОЙСТВО И КОМУНАЛНО СТОПАНСТВО"

Предприятието изпълнява благоустройственото строителство в Русенската община, стопанисва жилищния сграден фонд и поддържа хигиената в Русе. Чрез своите шест подразделения: "БЛАГОУСТРОЯВАНЕ", "РЕМОНТСТРОЙ", "ПАРКСТРОЙ", "МЕХАНИЗАЦИЯ И АВТОТРАНСПОРТ", "ЖИЛФОНД" и "ЧИСТОТА" извършва и архитектурно-строителни услуги на населението, изгражда зелените площи в новите жилишни квартали, произвежда асфалтови смеси, бетонови и варови разтвори за предприятия и граждани.

=====

През 1980 година за първи път русенският отбор по летен отбранителен многобой завоюва бронзови медали в републиканското първенство. А през същата година е и първият международен турнир "Ангел Кънчев", който донася и голямата радост на русенци - отборът на клуба успява да устои на силната конкуренция и да задържи ценния трофей за себе си. А турнирът е така силен - в него участвуват водещи стрелци от ГДР, Унгария, Полша, Чехословакия, от всички силни клубове в нашата страна. Пак през тази година Русе вече има и своя първи майстор на спорта по ЛОМ - това е Лиляна Василева. А общо през годините, в които председател на клубния съвет е Марин Манолов, девет негови състезатели защитават с резултатите си правото да носят званието "майстор на спорта".

+ Ф _ О _ Т _ О _ Ф _ А _ К _ Т

Задълбочава се и международното сътрудничество, благодарение на което русенските стрелци имат възможност да изявяват своите качества в редица силни турнири.

Особено голям размах получава дейността на клуба в Русенски окръг през последните няколко години. Така например ОСК "Никола Попов" изпраща 1986 г. с 55 малокалибрени и 24 пневматични стрелбища с общо над 300 коридора! Високата масовост /дори твърде високите цифри в плана на клуба са изпълнени/ закономерно води до успехи и във високото спортно майсторство - в републиканските състезания са завоювани три златни, един сребърен и 13 бронзови медала.

Тук е мястото да се отбележи още една предпоставка, която русенци използват, за да крачат все по-дръзко напред. Става дума за наставничеството, благодарение на което само за една година седемнадесет стрелци от клуба повишават своите разреди.

През следващата година, по предложение на клубния съвет и с решение на ОС на Организацията за съдействие на отбраната в Русе клубът приема за свой патрон смелия комунист

=====

+ Нашите спонсори

ПАРАХОДСТВО "БЪЛГАРСКО РЕЧНО ПЛАВАНЕ"

Параходството е мощно звено в системата на българския воден транспорт, което разполага с огромен потенциал. С цялата си дунавска флотилия то развива широка транспортна дейност, а възможностите му го нареждат сред водещите дунавски корабоплавателни предприятия. Параходство "БРП" е равноправен и авторитетен партньор в българо-съветското транспортно дружество "Дунайтранс", осъществява интеграционно корабоплаване и под егидата на съвместното транспортно предприятие "Интерлихтер".

=====

и интернационалист НИКОЛА ПОПОВ. И това е израз на още по-внушителния подем в работата на клуба, който само година по-късно заслужено ще бъде удостоен от Централния съвет на ОСО и със званието "Образцов". Наборната подготовка в клуба заслужава все по-висока оценка от представителите на МНО. А през 1988 г. 6 русенски наборници са включени в националния отбор за "Дружба-88" и те се завръщат с 6 златни, два сребърни и два бронзови медала.

Продължават и станалите вече традиция успехи в масовата подготовка в стрелковите дисциплини. Само през 1988 г. планът на клуба е надхвърлен с повече от хиляда души - израз на умелата работа с комисиите за съдействие на отбраната в русенските предприятия и учебни заведения, на непрестанната помощ, която тренинговете на ОБСК "Н. Попов" оказват на самодейните стрелкови клубове по места. В резултат идва и скокът в масовата спортно-състезателна дейност. Активизират се самодейните клубове /техният брой вече е достигнал внушителната

=====

+ Нашите спонсори

ДЪРЖАВЕН ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ИНСТИТУТ - КЛОН РУСЕ

Срещу минималната вноска от 10-15 лв. годишен разход ДЗИ застрахова пълната стойност на жилищата на гражданите от евентуални пожари и природни бедствия чрез предлаганите лични и смесени застраховки "Живот". Децата могат да бъдат осигурени от 3-годишна възраст до завършване на висшето си образование срещу нещастия чрез застраховка "Злополука" за 1500 лв. при годишна вноска 1.50- 2 лв. Освен осигуровката на детето ДЗИ поема и гражданската му отговорност до 1500 лв., ако с поведението си то е допринесло за увреждане на друго лице.

=====

цифра 25/. През 1986 г. в масовите изяви са участвували 1512 души, през 1987 г. - 2742 /отчитано в рамките на бившия окръг/. А през 1988 г. участниците са вече 3641! Увеличава се и броят на активно спортуващите - те достигат над 410 души. През тези три години са покрити общо 97 висши разряда, от които трима стават майстори на спорта, други шестнадесет -кандидат-майстори, а първоразрядниците са 78. Отлична оценка заслужава показващата неудържим прогрес млада русенска състезателка м.с. Диана Йоргова, която като на шега чупи един след друг републиканските рекорди за девойки и жени в спортната стрелба с пистолет. Колекцията на русенския стрелкови клуб се попълва с нови 122 отличия от републикански и международни състезания, 36 от които имат благородния отблясък на златото, а 37 - на среброто. При това само през 1988 година, година, която спокойно можем да наречем

=====

+ Нашите спонсори

КОМБИНАТ "СИСТЕМИ И ЕЛЕКТРОННА ТЕХНИКА"

Изделията на комбината са с изключителна прецизност, максимална надеждност, висок интелект. Комбинат "СЕТ" достойно отстоява позицията си на гарант за качеството и ефективността на крайните продукти на електронната промишленост. Използването на специализирано високоефективно оборудване дава възможност в комбината да се произвеждат двуслойни и многослойни печатни платки, дънни панели, автоматизирани изпитателни системи, работни места за полуавтоматичен монтаж на електронни компоненти, електронни измерителни уреди.

=====

върхова за ОБСК "Н. Попов", русенските стрелци печелят 26 златни, 19 сребърни и 20 бронзови медала. Има с какво да се гордеят те, има защо да са доволни председателят на клубния съвет Иван Йорданов, началникът на клуба Димитър Тинчев, треньорите Елисавета Досева и Любомир Войков. Но ще сбъркаме, ако помислим, че тези чудесни резултати са внесли успокоение в редците на русенските стрелци. Тъкмо обратното - те анализират пропуските си, чертаят пътищата, по които да вървят напред и нагоре. Те помнят ентусиазма на пионерите на стрелковия спорт в Русе, тачат техния неуморен всеотдаен труд, искат да приличат на славните си предшественици, да ги надминат дори. А пътят към това преминава през неспирния труд, през много и много тренировки, през търсенето на новото. Защото изминалите четиридесет години са само четиридесет крачки към върха.

=====

+ Нашите спонсори

ЗАВОД "НАЙДЕН КИРОВ"

Заводът е специализиран в производството на две основни групи изделия:

- Електронизирани електротехнически устройства- тиристорни преобразователи за главни и подавателни задвижвания на металорежещи машини /фамилиите "КЕМТОР", "КЕМРОН", "КЕМТОК" и "КЕМЕК"/ и т.н.

- Електроинсталационни изделия - автоматични еднополюсни прекъсвачи, ключове за домакински електроуреди и ключове с електронно управление.

=====

СПОРТИСТИ

НА ЧЕТИРИДЕСЕТИЛЕТИЕТО

1. м.с. Владимир КРЪСТЕВ	- спортна стрелба
2. м.с. Диана ЙОРГОВА	- спортна стрелба
3. м.с. Виктор КОЖУХАРОВ	- летен отбранителен
многобой
4. Румяна ДРАГАНОВА	- спортна стрелба
5. Щерю ЩЕРЕВ	- спортна стрелба
6. к.м.с. Ивайло АНГЕЛОВ	- спортна стрелба
7. м.с. Лиляна ВАСИЛЕВА	- летен отбранителен
многобой
8. м.с. Евгени КАРОВ	- летен отбранителен
многобой
9. м.с. Иванка ГЕОРГИЕВА	- летен отбранителен
многобой
10. Цветан ХВЪРЧИЛКОВ	- спортна стрелба

Н А Ч А Л О Т О

Разказва Николай КЪРДЖИЕВ, първи инструктор по спортната подготовка в русенското дружество на НССТ

След като се образува Народният съюз за спорт и техника, ние, първите ентузиасты, които членувахме в дотогавашните три дружества /за въздушен спорт, морски клуб и за конен спорт/, се събрахме да учредим русенското дружество на НССТ. Събранието ни бе на открито, в малката градинка на центъра на града - нали си нямахме никаква база. Точно оттогава, от лятото на 1947 година, води началото си и стрелковият спорт в Русе. Спомням си как нашето дружество на НССТ участва в празничната манифестация на Девети септември 1947 г. Облякохме обучаваните в НССТ ученици и работници в куртки, които взехме от военните, сложихме пушки на рамо и така марширувахме пред гражданството...

В тези първи години получихме оскъдна материална част. Но как ѝ се радвахме, как я съхранявахме! Две пневматични и три малокалибрени пушки от София, още десетина бракувани бойни пушки от армията - това беше. Но още в края на септември 1947 г. открихме първия курс, в който влязоха ученици, работници и служители от русенските предприятия. Тези тридесетина стрелци, които обучихме първо, станаха и първите ни обществени инструктори по стрелба - ами че ние нямахме никакви кадри. Ето защо, след като завършиха курса, ги разпределихме по предприятия и училища, за да помагат на другарите си в овладяването на стрелковия спорт. Така успяхме още същата есен да сложим основите на масовото обучение по спортната стрелба в Русе.

През 1949 година, когато създадохме и русенския стрелкови клуб, вече можехме да разпрострем дейността си и извън града, да обхванем цялата околия. Много бяха тогава желаещите да се занимават със стрелкови спорт, просто не ни стигаха силите за всички. Естествено бе при нас притокът да е най-голям - хората ги влечеше към нашия спорт, казваше си думата и току-що отиналата война, и героиката на революцията. Закономерни бяха големите ни успехи в масовата подготовка по това време. Помагаха ни инструктори от армията - те водеха занятия с наши групи по учебни заведения, в редица предприятия. Наистина, тогава не постигахме големи успехи в републиканските състезания /поради оскъдните възможности на Народния съюз за спорт и техника първенства се организираха тогава комай само на национално равнище/. Но ни радваше внушителният брой на стрелците в Русе и Русенско. По-сетне захванахме да провеждаме и наши състезания, първо градски, после и околийски. Най-активни в тях бяха работниците от ДМЗ "Георги Димитров", от ЛВЗ "Васил Коларов", от Захарната фабрика, от отдел "Чистота". Именно от тези предприятия изградахме и първите градски отбори. Заслужава да се отбележи активността на димитровци - те си създадоха и собствена база по брега на река Дунав. Такива бяха времената - всичко правехме сами, подтиквани от горещото желание да покажем градивните възможности на нашия народ.

В С Е О Т Д А Й Н О С Т

Недьо Кънев: "Нашият ентузиазъм в онези години
беше по-силен от трудностите, съпътстващи раз-
витието на стрелковия спорт в Р.у.с.е".

В градежа на основите, от които е израснал днешният Образцов общински стрелков клуб "Никола Попов", името на Недьо Кънев се произнася с особено уважение, защото в периода от 1963 до 1974 година като негов началник стрелковият спорт в Русе си проправя път към място сред водещите клубове в страната.

Освен ентузиазма, колко ли всеотдайност е била необходима на Недьо Кънев, за да накара пионерите на точния прицел с русенски адрес да изминават пеша всеки ден пътя от града до стрелбището край хижа Приста, станало временно убежище за тренировките на бъдещите състезатели. Постоянните тревоги около пренасянето на пушките, екипировката, боеприпасите обаче не отчайват този мъж с твърд характер, който със завидно търпение и постоянство убеждава сподвижниците си, че стрелковият спорт може и трябва да се развива на русенска земя, че момчетата и момичетата, дошли с ученическите си чанти на стрелбището, имат своите шансове и бъдеще да сформират перспективен отбор, способен да воюва за призовете на първенства и турнири, независимо дали са от градски, окръжен или национален мащаб. Популярността на стрелковия спорт и увеличаването се масовост потвърждават прогнозите на Недьо Кънев и амбициите му да успее в благородната си цел. И днешният възход на ОБСК "Никола Попов" е най-вярното доказателство за

точната стратегия на някогашния началник на клуба.

В създанието на русенския стрелкови клуб името на Недьо Кънев остава и като на един от създателите на новата му база. Сега, в избледнелите страници на спомените трудностите около проектирането, инвестирането и строителството на клуба отдавна са заличени от времето. Помнят го само хората, кипяли в градежа от началото до края, решили на всяка цена да видят завършена идеята си. Русе да има свой стрелбищен комплекс. Днешните ветерани, сред които е и той, един от първите началници на клуба, отминават с мълчание часовете на съмнения и тревоги, защото много по-важно за всички тях се оказва какво си допринесъл за развитието на русенския стрелкови спорт. А той, Недьо Кънев, има защо да се гордее. И постигнатите успехи от идващите едно след друго нови и нови поколения, възпитавани в традициите на русенската школа по спортна стрелба, са най-голямата му утеха, когато се върне към началото.

Утре може би той пак ще отвори вратата на клуба, ще се вгледа в смълчаните коридори с белещи се в дъното мишени и ще си спомни как са започнали някога. В началото. С малко тъга и с малко болка, че вече отдавна е сред ветераните и не може да върне времето...

Л Ю Б О В З А В И Н А Г И

Щербо ЩЕРЕВ: "Ние, ветераните, сме готови да дадем всичко от знанията и опита си за прослава на русенския стрелков спорт".

В анализите на русенския стрелков спорт неговото име стои в редиците на първооснователите, създали популярността и авторитета на Образцовия общински стрелков клуб "Никола Попов". Впрочем названията оттогава до днес са претърпели промяна, но неизменно е останало едно: верността, с която радетелите на стрелковия спорт в Русе са утвърждавали и продължават да утвърждават неговия престиж като една от най-силните школи в страната.

С малко тъга Щербо Щерев се връща към средата на 50-те години, когато за първи път идва в стрелковия клуб и решава да опита. Но още тогава пионерът, необяснимо увлечен от стрелбата с пушка, преодолява гравитацията на детските игри и... остава. Постепенно момчето, израснало учудващо бързо, започва първите си участия в представителния юношески отбор на клуба. По-късно Щерев ще намери място и в мъжката формация и през всичкото това време на овладяване тайните на точния прицел в стрелбата ще си повтаря, че трябва да успее. Призовите места в отборните и индивидуалните турнири на ДОСО, Комсомола от окръжен, зонален и републикански мащаб изместват на заден план съмненията и го обвързват завинаги към стрелковия спорт. Разбира се, в своите юношески увлечения Щербо Щерев ще мине и през бокса, гребането, футбола, парашутизма, но спортната стрелба ще остане неговата първа и

последна слабост. Тя ще го запознае и с бъдещата му съпруга, също активна състезателка в женския отбор на стрелковия клуб.

Точно тази любов към стрелковия спорт, родена преди тридесет и повече години, не дава мира на Шерев и днес въпреки неговата 47-годишна възраст. Механикът от цех 3 в предприятие "ЖИТИ" с присъщата си енергия е успял да убеди всички в необходимостта от самодееен стрелков клуб. Вече 20 години - титуляр, треньор, завеждащ клуба... Надали определенията са толкова важни, защото всички любители на спортната стрелба в предприятието отдавна са признали ролята на Шерьо като мотор на отбора, а фамилията Шереви - за ядро на стрелковия спорт в "ЖИТИ". Трудно могат да се изброят десетките състезатели, които ветеранът на русенския стрелков спорт е спечелил с присъщата си последователност за каузата на клуба. Неизчерпаемата му енергия и воля да убеждава, да предава своите опит и знания са най-голямата гаранция, че когато неговите момчета подадат заявки за участие в турнира, претендентите за медалите се увеличават с още един сигурен кандидат. И тази спойка между наставник и състезатели навярно обяснява формулата на успеха в мисията на ветераните...

ПРОТИВОСТОЯНИЕ

м.с. Румяна ДРАГАНОВА - ШЕЕВА: "Раздялата със спортната стрелба отлагам за по-скучни времена..."

Всичко при нея започва като на шега и никой от специалистите тогава не предполага, че от Румяна Драганова, решила да замести брат си в спортната стрелба, ще израстне класна състезателка. Само след два месеца тренировки, въпреки рисковете, съпровождащи подобно начинание, осмокласничката е включена в отбора за първото си изпитание - зоналното първенство на ДОСО в Шумен. За неочаквания ѝ успех - второ място в индивидуалното класиране, ще се заговори още след финалните серии. А по-късно, когато в стрелковия клуб започват разбора за представянето на русенските стрелци, треньорите разбират, че плахото момиче е прибавило първата си доза самочувствие към амбицията да продължи своите занимания с този, непривичен на пръв поглед за жени, спорт.

Колебанията постепенно отшумяват, Румяна трупа опит и навлиза в тайните на стрелбата, доказвайки на всички и най-вече на себе си, че изборът ѝ не е случаен. Зоналното първенство през 1969 година в Толбухин ѝ донася закономерна радост - първо място в индивидуалния турнир и най-високо стъпало на почетната стълбица за русенския отбор в състезанията с въздушна и малокалибрена пушка. А славата на Румяна Драганова като "прима" състезателка в стрелбата с въздушна пушка ще дойде на републиканския шампионат в София, където точните ѝ попадения и общият сбор от 350 точки принуждават съдиите да обявят, че е поставен нов републикански

рекорд за девойки старша възраст. И още: че русенските момичета стават все по-непобедими, защото първото място в отборната градация отново е тяхно притежание.

Сега, от разстоянието на годините и всичко, изпълвало тогава всекидневието на Румяна с доброволно прегърнатата идея да се посвети на спортната стрелба, като на избледняла филмова лента се появяват нейните участия в десетски турнири и състезания от спортния календар на ДОСО, на Комсомола, в републикански първенства по ЛОМ, завоюваното звание "Майстор на спорта"... Един от шампионатите за Купата на ЦК на ДКМС донася поредния бронзов медал в богатата ѝ колекция и ... края на спортната ѝ кариера като активна състезателка. Спортната стрелба, разбира се, остава нейна слабост и онова мълчаливо противостояние между стрелковия клуб и семейството, което допълни името Румяна Драганова с фамилията Шеева. Раздялата с пушката и необяснимото привличане на мишената - постоянно предизвикателство към всеки възпитаник на русенската школа по спортна стрелба и ОБСК "Никола Попов", тя отложи за по-скупни времена. Защото участието ѝ в турнирите от веригата "40 години стрелков спорт в Русе - 40 общински състезания" в състава на отбора на МК "Дунарит" продължава. Въпреки противостоянието...

Е Н Е Р Г И Я З А В С И Ч К И В Р Е М Е Н А

Марин МАНОЛОВ: "Никога не съм преставал да се вълнувам от представянето на русенските стрелци и изобщо от развитието на този спорт. Може би защото това е някаква странна магия, която те пленява веднъж завинаги..."

В летописа на ОБСК "Никола Попов" името на този ветеран на стрелковия спорт в Русе трябва да се подчертае особено силно, защото именно в периода от 1976 до 1981 година, когато Марин Манолов е председател на клуба, по републиканските първенства и турнири тръгва мълвата за "чудото" на русенската спортна стрелба и изключително силната крайдунавска школа. С изненадваща бързина за 5 години клубът изкачва своя Еверест и доказва на другите центрове в страната, че притежава класни състезатели, които притежават твърд характер и собствен почерк в спортната стрелба и ... победите. Към своя връх тогава, заедно със стрелците поема и отборът по летен отбранителен многобой, който много скоро убеждава специалистите, че може да атакува челото, прибавяйки нови и нови отличия към все по-богатата колекция на клуба. Девет състезатели получават титлата "майстор на спорта", но Марин Манолов иска още и още и успява с желязна воля да постави началото на професионалния спорт в ОСО, обвързвайки работната заплата с крайния резултат.

Кой знае дали всичко това обяснява качествения скок в подготовката и представянето на клубните отбори. Или пък обстоятелството, че като заслужил деятел на ОСО и член на

Централния съвет на Организацията и БФ по военно-приложни и стрелкови спортове Марин Манолов е наясно как трябва да се коват професионални състезатели. Впрочем ветераните на русенския стрелкови спорт продължават да търсят най-вярното обяснение за върха в марка "Манолов". Да търсят корените на неговия ентузиазъм, с който този вече 57-годишен мъж е успял да организира първия в страната международен турнир по ЛОМ през 1980 година, да модернизира изцяло стрелковата база на клуба. Да намери време, макар и за кратко, да се завърне в родния град Полски Тръмбеш, за да построи най-голямото стрелбище по спортна и ловна стрелба на Балканския полуостров. Да прокара път заедно с клубното ръководство към спортните сърца на десетки стопански ръководители на предприятия в Русе, подписали с щедра ръка договори за сътрудничество с ОБСК "Никола Попов".

Кой знае, може би за Марин Манолов всичко е трябвало да започне именно тук, в крайдунавския град, преди 35 години, когато офицерът от Народното военно училище в Русе се влюбва в спортната стрелба и решава да не й изневерява докрай, пленен от притегателната ѝ сила. Тя ще го връща отново и отново на стрелбището като директор на крупни русенски предприятия, като председател на ИК на ОНС - Велико Търново, до днес - като работник от апарата на ЦК на БКП.

Годините не са успели да заличат следите от ръката му, направили толкова много за създанието на ОБСК "Никола Попов". От енергията му за всички времена, която е и днешна опора за треньори и състезатели... Да, изминали са 8 години оттогава, но Марин Манолов пак, макар и мислено, е с клуба. Завинаги.

СПОНСОР, ТАЗИ ЧУДЕСНА ДУМА

+ Разказва председателят на секцията по спортна
стрелба инж. Никола НИКОЛОВ, директор на СП "БКС"

Започнахме така, както трябва да започва всяка подобна връзка - чрез взаимната необходимост. Младите хора от СП "Благоустройство и комунално стопанство" /а те са повече от 300 от всичките 1800 души на нашия колектив/ изразиха желанието си да се занимават с военноприложни спортове и особено със спортна стрелба. Ами като си нямаме база? Все градим за другите, пък за нас не остава време да вдигнем нещо... Тръгнахме да използваме базата на Общинския стрелкови клуб, завързахме и първите контакти. Видяхме, че клубът от своя страна също има нужда от помощ - материална, финансова... И решихме - ще станем негови спонсори. Вече имяхме опит от подобна дейност - и спортна /за волейбола на ДФС "Дунав"/, и културна - за Русенската народна опера. Имаме и нормативна база, която определя начините, по които да се изразходват средства за спортни цели. Питат ме понякога - какво получава нашият колектив от това, че е спонсор на стрелковия спорт, да речем, или пък - на волейболния мъжки отбор на ДФС "Дунав"? Ако погледнем чисто практическата страна на този въпрос - възвръщаемостта на вложените от нас средства е в рекламата. Ето, отборът по спортна стрелба на Общинския стрелкови клуб носи на фанелките си надпис "БКС". Но това далеч не изчерпва всичката ни "печалба". Много по-важно според мен е другото - самочувствието на нашия колектив, че поддържа отбора, че допринася с нещо да се множи спортната слава на любимия ни роден град Русе. И нека не си мисли някой, че понеже аз самия съм за-

пален по тези спортове, а и съм избран в ръководство им, затова парите ни "потеглят" към тях. Частица истина има - предложението да станем спонсори си е мое. Но заслугата ми почва и свършва с това. Защото решението да отпуснем средства за развитието на стрелковия спорт не е еднолично на директора на СП "БКС", а е взето на съвместно заседание на стопанския ни съвет и профкомитета в предприятието. А нашите хора желаят да подпомогнат отбора по спортна стрелба, проявяват интерес към този спорт. Съдете сами - само за една седмица в стрелбището на Общинския стрелков клуб показаха какво могат 128 младежи и девойки от нашето предприятие. От тях изградихме представителния отбор на СП "БКС", който се включи във веригата турнири, организирани в чест на 40-годишнината на стрелковия спорт и на Общинския стрелков клуб в Русе. Разчитаме с помощта на треньорите от клуба този отбор да стане един от водещите в нашия град.

Необходимо допълнение

инж. Никола Николов вече четвърта година е председател на секцията по спортна стрелба, както и заместник-председател на Общинския стрелков клуб "Никола Попов". Във времето, когато той оглави ръководството на секцията, отборът по спортна стрелба бе доста изостанал, но новият председател сплоти хората и още на следващата година русенци бяха трети в републиканския шампионат. А сега - сега е традиция те да се завръщат от първенствата на страната с колекция от медали, радват се и на свой рекордър - проспериращата Диана Йоргова, утвърдила се като майстор на стрелбата с пистолет. А възходът продължава!

НАМУШКАТА - "МУХИТЕ"

В това, че Елисавета Досева е започнала да тренира спортна стрелба, наистина има случайност. Но всичко случайно в спортната кариера на това момиче почва и свършва с началото. Оттам нататък има само едно - труд, труд и пак труд. Познавачите са казвали още тогава, че от дребничката хубавелка явно ще излезе добър стрелец, след като не се е отказала подир трудното начало. Така си е - Ели никога не се отказва поради нанагорното, напротив - трудностите я подтикват да върви напред, да гони целта си още по-упорито и последователно. Сега тя дори се изненадва, като си спомня колко много е тренирала в онези чудесни дни, колко работа е хвърляла заедно с другите от отбора в клуба. Не се изненадва обаче от резултатите си. А те не закъсняват - естествено продължение на стотиците часове в тренировки. Още през 1976 г. Елисавета Досева покрива кандидат-майсторска норма, като само три точки не ѝ достигат за майсторската. И това - след като дотогава на тренировки е правела най-много двайсетина точки по-малко! Но стрелците знаят колко важна е в този спорт бариерата, която трябва да надскочиш сам, вътре в себе си. И въпреки че първия си златен медал Досева печели през 1977 г. в републиканското първенство, трябва да мине още една година, за да дойде и майсторската титла. Вече студентка, прекъснала за известно време тренировките, Ели отива на тези състезания освободена от психологическия товар и може би това се оказва решаващо. Като на шега тя не само покрива майсторската норма, а и регистрира нов републикански рекорд за девойки на 3 x 20 изстрела, постигайки 368 точки!

Следват и три републикански титли в студентските шампионати - две на пистолет и една на пушка. И редица добри постижения. За да приключи състезателната "кариера" на това момиче с баланс, на който мнозина биха завидели. Но това не означава, че Елисавета Досева завършва и връзката си със спортната стрелба. Тъкмо обратното - тя решава да й посвети цялата си младост, като става треньор в Общинския стрелков клуб "Никола Попов". И сега далеч не ѝ е по-леко, отколкото в първите години като състезателка. Разпокъсаното време /нали нейните възпитаници са ученици, тренират в удобно за тях време, сиреч - възможно най-неудобното за треньора време/, затруднената индивидуална подготовка, многото състезатели, с които трябва да работи - това са все неща, които остават скрити за дошлия "отвън" в клуба. А и Елисавета държи те да си останат "нейни проблеми". Важното за нея е момичетата и момчетата, които тренира, да хващат на мушките си все повече "мухи" /така наричат стрелците десетката на мишената/. И ако в началото на щатната си треньорска работа м.с. Елисавета Досева искаше просто да събере повече хора, които да останат да тренират /нали един от най-големите проблеми на стрелковия спорт е именно текучеството/, сега амбицията ѝ е да подготви повече състезатели, достойни да бъдат титуляри в представителния отбор на Общинския стрелков клуб. Нали сега това са нейните "мухи".

НЕСПОКОЙНО СПОКОЙСТВИЕ

И за майстора на спорта Владимир Кръстев първото вли-
зане в стрелковия клуб е игра на съдбата. За да се превърне
в съдба наистина - свързала живота му със стрелковия спорт.
Макар че първите няколко години минават без особени успехи,
треньорите забелязват момчето, оценяват трудолюбието и ста-
ранието му. А тези качества са така ценни за стрелеца, още
повече - в години като тези в началото на седемдесетте, ко-
гато в русенския стрелкови клуб модерните пушки съществуват
само като пожелание. Така че трябва да мине време, да се на-
трупа повечко опит, за да стигне Владимир до първите си се-
риозни постижения, до призовите класирания в редица републи-
кански състезания, до кандидат-майсторската си титла. За да
дойде 1977 година, когато сред юношите-стрелци у нас той про-
сто няма сериозен конкурент, а на международни състезания в
Чехословакия покрива и майсторската норма.

Следващите две години Владимир вече е в ЦСКА "Септем-
рийско знаме" - нали отбива редовната си военна служба, Учас-
тие в националния мъжки отбор, в проекто-олимпийския ни съ-
став, състезания в чужбина. Но всичко това не успява да при-
мами русенеца Владимир Кръстев - след казармата той се връща
в родния град, за да се състезава тук. Да, има и мъничко тъга
по вече отминалите може би най-добри години, когато в Румъния
нашият отбор "чупи" балканския рекорд, а в Гърция Кръстев е
първи в упражнението 60 изстрела легнал с високото постижение
от 598 точки. Трудно му е на Владимир да трупа в актива си
вече толкова сериозни резултати - нали трябва да се мисли и
за семейството, той не е професионалист, след като несъвър-
шенството на административната уредба го лишава от възмож-

ността да стане трениор /за да може да се състезава, а Владимир предпочита именно състезанията/ започва работа като таксиметров шофьор. Значи - и времето за тренировки сега е така оскъдно, на някои състезания той отива практически без специална подготовка. Помага му опитът, натрупан за тези вече близо двадесет години, спокойствието, което стрелковият спорт е възпитал в него. Да, неспокойно е това спокойствие. Защото майсторът на спорта Владимир Кръстев буквално гори от желание да докаже, че е твърде рано да го отписват от сметките, че има още хляб в него. "Да не би да съм стар? - възкликва Владимир - само на 31 години съм! Прав е! И защитава своята правота с високи спортни резултати. Миналата година, например, и в трите упражнения /с въздушно и малокалибрено оръжие/ завоюва златните медали в републиканското първенство на Организацията за съдействие на отбраната. Така че - за майстора на спорта Владимир Кръстев още ще се говори като за изявен стрелец. Виж, за наставник на млади надежди - кой знае? Не че не му се иска на Владимир да предава своя опит, своите знания. Напротив - прави го с желание, винаги, когато има възможност. И все се сеща за годината, в която можеше да стане трениор. Сигурно това щеше да е от полза и за самия не- го сега, когато той още се състезава. Защото може и да е майстор на точната стрелба Владимир Кръстев, но не крие, че винаги има какво да научи, върху какво да работи. И това е може би най-добрият залог, че у него наистина има неизчерпани резерви, че майсторът на спорта Владимир Кръстев и в следващите години ще има свой принос за спортната слава на любимия ни град.

Ж А Ж Д А З А В Ъ Р Х О В Е

м.с. Любомир ВОЙКОВ: "За пет години тренировска
работа съм подготвил близо 400 състезатели по ЛОМ,
седем от които са в националните гарнитюри"

Изборът на тази инфарктна професия при Любомир Войков едва ли е случаен. Непрекъснатата му амбиция да побеждава своите противници, останала още от времето, когато е бил активен състезател по летен отбранителен многобой, го предизвиква и днес към покоряването на нови и нови върхове като трениор на момчетата от отбора. За пет години русенският състав е бил многократен победител в зоналните и републиканските първенства, юношите старша възраст - два пъти носители на бронзови медали в комплексните класирания, а през 1988 г. Анелия Мирчева стана републиканска шампионка при пионерките. Въпреки оскъдната селекция на твърде малкото ентузиасти, желаещите да се занимават с ЛОМ, досега от тренировската кухня на Любомир Войков са израснали близо 15 кандидат-майстори на спорта, такива национални състезатели като майсторите на спорта Виктор Кожухаров, Ваньо Русев, Стефчо Петров, Георги Георгиев и Евгени Каров, Христо Пенев и Олег Мартинов.

Сега някои от ветераните на Образцовия общински стрелкови клуб "Никола Попов" с гордост си спомнят 1978 г., когато м.с. Иван Димов довежда на стрелбището известния Любомир. Само след няколко месеца тренировки новакът става ключов състезател, с чиято помощ мъжкият отбор по ЛОМ от аутсайдер се превръща в един от най-силните претенденти за отличията на първенствата от спортния календар на ОСО. Впрочем

зад последвалата верига от успехи и доказаните качества на Любомир се крият две години къртовски труд, основна подмяна на състезатели. През 1980 г. второто място на русенския състав на републиканския шампионат по ЛОМ се приема за истински бум от специалистите, а името Любомир Войков-като много-обещаващ резерв за националния отбор. Момчето с желязна воля продължава да доказва, че може, че умее да побеждава. След една година покрива титлата "майстор на спорта".

Да, като че ли точно тази страст, амбиция, жажда за покоряването на "своя Еверест" кара м.с. Любомир Войков да стиска зъби заедно със своите състезатели в техните часове на изнурителната подготовка, да преодолява трудностите с оскъдната материална база. Отдавна им е внушил мисълта за победа и всяко представяне на отбора за пореден път доказва силата на русенската школа по летен отбранителен многобой.

Сега... Сега Любомир Войков разчита на бъдещето. А и преди 11 години, когато за първи път прекрочва прага на стрелковия клуб, никой не му е казвал, че ще бъде лесно...

ЧУДЕСНА "СИМБИОЗА"

Не, не е мислил майор Огнян Митев, че ще може така добре да съчетае полезното с приятното. Защото за него интересът към стрелковия спорт далеч не се изчерпва с часовете с оръжието - нали негово служебно задължение е да се грижи за Общинския стрелкови клуб. И когато ръководството на клуба го кани да оглави секцията по летен отбранителен многобой, младия офицер не се колебае - за него това е още една възможност да работи. А точно това той умее. Доказва го бързо - неслучайно вече толкова години в русенския клуб няма нито едно нарушение, нито един нещастен случай. Какъв по-добър служебен атестат за човека, който контролира движението на оръжието и боеприпасите - вече не само служебно, а и като "свой", вътрешен човек в този клуб.

Знайнo е - летният отбранителен многобой е доста труден спорт, в него не се привличат лесно нови хора, а и дойдат ли, мнозина не се задържат много. Толкова труд, толкова усилия, физически и психически натоварвания трябва да вложи всеки многобоец, за да тръгне към върховете! А и материалното осигуряване на състезателите, особено на вече овладялите подстъпите към върха, никак не е лек проблем. И въпреки това не тези въпроси са главните, които безпокоят майор Митев. Основното за него си остава възискателността - първо към самия себе си, след това - към хората, с които работи. Тази възискателност става и градивна основа за работата на новосформираното ръководство на секцията по ЛОМ. Разговори със състезатели и треньори, "походи" по предприятия, които да подпомог-

нат финансово стрелковия спорт, подкрепата при организирането на републикански и международни турнири - всичко това е и минало, и настояще на Огнян Митев.

- Миналата година за първи път бях заедно с нашия отбор на републиканското първенство по ЛОМ във Вършец - спомня си майор Митев. - Тогава се убедих колко много означават дори малките жестове на внимание към състезателите, колко се нуждаят те от морална подкрепа в миговете на върхово напрежение. Няма да скрия - убеден съм, че и това оказва своето влияние върху крайните резултати на русенци. А тези резултати бяха наистина чудесни - в този шампионат нашият състав спечели най-много медали, класира се на призово място, редица наши състезатели бяха включени в различните гарнитури на националния ни отбор.

, Та така, това е настоящето - както на Огнян Митев, така и на летния отбранителен многобой в Русе. Но този млад, амбициозен мъж все по-често мисли за бъдещето. Той не може да се примири с разпокъсаността на стрелковия спорт в Русе. Защо три дружества да създават всяко само за себе си материална база за развитието на стрелковите дисциплини, пита се той. Не е ли далеч по-добре с общи усилия да се изгради стрелбищен комплекс, да се облекчи работата на треньори и състезатели, да се изхарчат по-малко пари с по-голям ефект? А конкуренцията между ДФС "Дунав", ДФС "Спартак" и Общинския стрелкови клуб нека се запази. Защото има ли конкуренция, ще има и развитие, и успехи.

Б Ъ Д Е Щ Е Т О

+ Как го вижда председателят на клубния съвет

Иван ЙОРДАНОВ

За бъдещето на стрелковия спорт в нашия любим град трябва да работим всички. Неслучайно девизът на Народното събрание е "Съединението прави сила"! Убеден съм - обединим ли усилията си, влеем ли в едно средства и действия, ще постигнем далеч повече. Ето защо смятам, че бъдещето принадлежи на единния стрелбищен комплекс, който трябва да изградим в района на сегашния Общински стрелкови клуб "Никола Попов". Да го изградим заедно с физкултурните дружества "Дунав" и "Спартак", с подкрепата на предприятията от Русенската община и техните трудови колективи, на цялата ни общественост. Един модерен стрелбищен комплекс ще предложи далеч повече възможности както за умножаване на приятелите на стрелковия спорт, така и за постигане на още по-високи резултати от изявените русенски стрелци, при това - в повече и повече дисциплини.

Иска ми се, така ми се иска, този комплекс да стане притегателен център за русенската младеж, а и за тези русенци, които вече са понатрупали години на гърба си. Та ние можем да постигнем това, като направим комплекса многофункционален, като го съоръжим с игротек и видео зала, в които да прекарват приятно времето си тези членове на дадено семейство, които в момента не са заети с овладяването на тънкостите на нашия спорт. С общи усилия можем да превърнем бъдещия комплекс и в зона за интензивен отдих на русенските трудови хора.

+ Нашите спонсори

МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД "ГЕОРГИ ДИМИТРОВ"

Заводът е най-големият български производител на селскостопанска техника. Неговата марка е синоним на модерни и високоефективни самоходни машини. На огромна популярност у нас се радва произвежданият в МЗ "Георги Димитров" самоходен силажоприбираш комбайн КСС-100Т, използван за приготвяне на силаж, фураж за зелено хранене, фронтален товарач. Заводът е и голям износител на селскостопанска техника за братската Съветска страна - в неговата експортна листа фигурират такива търсени машини като енергетичното средство КПС-5Г, силажкомбайните КИР-1,5М и КИР-1,5 БМ и др.

=====

СТОПАНСКО ОБЕДИНЕНИЕ "ТЕЖКО МАШИНОСТРОЕНЕ"

Обединението е специализирано в проектирането и производството на промишлени предприятия, комплектни обекти, машини и съоръжения за минната и миннообогатителната промишленост, за циментовата промишленост, енергетиката, корабостроенето, строителната промишленост. Неговите два научни института - "МАШПРОЕКТ" и ИНСТИТУТ ЗА ТЕЖКО ИНВЕСТИЦИОННО МАШИНОСТРОЕНЕ, осигуряват проектирането и изработването на високопроизводителни, надеждни и конкурентноспособни машини и съоръжения. За това допринася и международното сътрудничество, в което водеща роля има съюзяването със съветските специалисти.

=====

